

Ἡ Ἑορτὴ τῆς Ἁγίας Ξένης τῆς Ρωσίδος

ΤΗΝ Κυριακή, 24.1/6.2.2011, ἐώρτασε ὁ Ἱερὸς Ναὸς μας στὰ Νέα Παλάτια Ὁρωποῦ Ἀττικῆς πρὸς τιμὴν τῆς Ὁσίας Ξένης τῆς Ρωσίδος τῆς διὰ Χριστὸν Σαλῆς.

Ἐλειτούργησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης μετὰ τοῦ Ἐφημερίου Αἰδεσιμ. π. Δημητρίου Παπαδημητρίου, τοῦ Αἰδεσιμ. π. Κωνσταντίνου Σωτηριάδη καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου Θεοχάρους Ἀγιοκυπριανίτου. Παρέστησαν συμπροσευχόμενοι ἀρκετοὶ πιστοὶ ἐκ τῶν εὐλαβουμένων τὴν μεγάλη αὐτὴ Θαυματουργὴ Ἁγία.

Στὴν Ὀμιλία του ὁ Θεοφιλ. Γαρδικίου ἀναφέρθηκε στὴν ἀληθινὴ καὶ τὴν ψευδῆ ζωὴ, ὅπως αὐτὲς φανερώθηκαν τόσο στὴν περίπτωσι τοῦ Ζακχαίου τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς, ὅσο καὶ στὸν Βίο τῆς ἐορταζομένης Ἁγίας.

Ὁ Ζακχαῖος ὅσο ἦταν πλούσιος ἀρχιτελώνης καὶ εἶχε ὅλες τὶς κατὰ κόσμον ἀνέσεις, ζοῦσε ψευδῆ ζωὴ, σαρκικὴ καὶ ἐμπαθῆ ὅμως, ποθοῦσε τὴν Ἀλήθεια, γι' αὐτὸ καὶ ἐζήτησε νὰ ἰδῆ τὸν Χριστό. Ἐπέδειξε ἔμπρακτὴ μετάνοια, ὡς προσφορά. Ἔτσι, κατέστη πνευματικὸς ἄνθρωπος, μέτοχος τῆς Βασιλείας· ἡ καρδιά του «ἄνοιξε» καὶ περιέλαβε ὅλους, «συν-χώρησε» καὶ συγχωρήθηκε, καὶ τὰ χέρια του ἔμαθαν ὄχι πιὰ νὰ λαμβάνουν, ἀλλὰ νὰ δίδουν γιὰ νὰ πλουτίζουν τοὺς ἄλλους.

Ἡ Ἁγία Ξένη ὅσο ζοῦσε μία κοσμικὴ ζωὴ διασκεδάσεων καὶ ἀπολαύσεων στὸν Γάμο της, παρέμενε κλεισμένη στὸν ἑαυτὸ της καὶ «κλειστὴ» ἐναντι τῶν ἄλλων καὶ τοῦ Θεοῦ. Ὄταν ὁ σύζυγός της ἀπεβίωσε αἰφνιδίως, αὐτὴ τότε διεκήρυξε ὅτι δὲν πέθανε ὁ ἴδιος· ἄρχισε πλέον νὰ τὸν ὑποδέεται, ταύτισε τὸν ἑαυτὸ της μὲ αὐτὸν καὶ νεκρώθηκε κατὰ κόσμον, γιὰ νὰ

ἀναβιώση μία καινή ὕπαρξι. Ἡ Ἁγία «ἀνοίχθηκε» καὶ περιέλαβε/χώρεσε ὅλους, ἄρχισε νὰ ζῆ γιὰ τοὺς ἄλλους, στὴν ὑπηρεσία τῆς διακονίας καὶ προσφορᾶς, καὶ ἰδίως τῆς προσευχῆς γιὰ τὸν κόσμο. Ὁ Θεὸς τὴν κατέστησε Θαυματουργή καὶ ἡ ζῶσα Ἁγία δὲν παύει νὰ εὐεργετῇ τοὺς ἐπικαλουμένους Αὐτήν.

Τέλος, ἐξεφράσθη ἡ εὐχή νὰ γίνουμε κι ἐμεῖς πνευματικοὶ καὶ ἀληθινοὶ ἄνθρωποι, νὰ ἀνοίξουμε τὴν καρδιά μας στὸν Θεὸ καὶ τοὺς ἄλλους, προτιμῶντες νὰ δίδουμε, παρὰ νὰ λαμβάνουμε: *«μακάριόν ἐστι μᾶλλον διδόναι ἢ λαμβάνειν»* (Πράξ. κ´ 35)!...

